

randu wahendada ja et seks Jaagubit kutsuti ja koke selge rahaga heaste äramakseti. Seda tema pistis oma enese tasku ja piüidis pettistööd enese wastu sellega wabandada, et tema oma tööga seda ole teeninud. Seda suuremaks ülekohтусel wiisil korjatud wara laswis, seda suuremaks läks aga ka tema raha-himu!

Ühel homikul läks kroonu-raha-korjaja, teda Jaagup ni wäga wihkas sepa paeast löndu. Tema oli wanakas, pitka, lehwa lehaga mees; temal oli nahkot' kaelas ja peenikene sarapuu tepikene käes.

„Müüd ta lähed jälle talu-rahwa käest raha korjama, ütles sep, ja kui tema õhtu tagasi tuleb on temal paar sada taadrit taskus! Paar sada taadrit, ehk ka wel enam!“ Need sõnad läksid Jaagubi peaist ja südamest kui wälk läbi. „Ma panen imeks, lisas sep, kuidas wana nõdra mehel julgus on, nenda aina üksi pimedast metsast läbi, rahaga käia. Üks ainus hoop minu hamriga tema pähä teeks temale otja!“ Need sõnad leikasid Jaagubi südamest läbi ja tema silmad hakasid leikima, tugewaste hakas tema lõetju tõe-puust finni ja teda kermeste liigutama.

„Tasa, tasa, ütles sep, sina teed jo, naagu tahaksid sina raha-korjaja järele rutada!“

Seda rääkis sep muidu tühjalt. Olesk tema teadnud, mis mõteid tema nende sõnadega Jaagubi südames sünnitas, siis tema neid ilmasgi ei olesk lastnud suust wälja tulla. Hirmsad, kurjad mõted olid nende läbi poisil südames tõusnud.

Esiteks lohtus tema küll nende pärast, aga aega mööda kadus hirm ita enam ja enam.

Bisutene lin, kus Jaagup elas, seisib mäe lalda peal, kuhu enamiste wiinamarja puud olid istutatud. Mitme maeade taga olid järgeste müürid ehitatud, mis mahawarisewat mulda finni pidasid. Raha-korjaja maea taga oli senna marja-aed, mis mäest ülese maea poole kõrgele tõusis. Jaagubi wiimse õpimise aastal, sügise pool sui aeal, läks tema lord selle marja-aeast löndu. Tema nägi, et puud kõik täis sennu marju ja õuni olid. Himu tõusis tema sees, nendega oma kõhtu hästi täita ja selle läbi ka ühestõus selle mehele, teda tema ni hirmsaste wihkas, lahju teha. Kindel nõu tuli tema südamele et, kui pime pidi kätte jõudma, tema siis tahte aeda tulla ja warastada. Tema läks aegjaste õhtul oma lambre ja sealt rahakorjaja marja-aeda.

Juba tema kõht oli täis ja lasawõetud kaela-tot' lönduwaraks ka täidetud, siis paistis maea aknast tule-walgus tema silmi. Ta waatas senna ja nägi raha-korjajat, kes täna korjamise peal wäljas oli olnud, oma kirjutamise laua taga istuwad. Tema mõtis ihe raha pakk teise järel oma naht paunast wälja, luges raha ja pani jälle koku. Seda nähes tees Jaagubi weri tema soonetes. Aknast läbi sai tema umbes aru, et peale 500 taadrit oli, mis tema koku luges ja siis raudkasti lahti tegi, kuhu raha sisse pani ja luku linniseeras. Enam ei saa-